

ĐC

179

ĐINH VIỆT BẢO

HOA ĐẤT

Thơ

HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT HÀ NAM

ĐC 85 (92)

H 401A

ĐINH VIỆT BẢO

Hoa đất

THƠ

ĐC. 179

~~ĐC. 179~~

HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT HÀ NAM

1997

LÚA

Tặng các nhà văn, nhà giáo, chiến sĩ

*Trút áo nhung xanh, mặc giáp vàng
Giữ tròn thân ngọc chẳng khoe khoang
Trẻ đã ra công phò đất nước
Già lại chung tay với xóm làng*

*Xả thân cứu nước cứu nhân dân
Cởi giáp treo gươm sạch bụi trần
Nuôi dưỡng trông người bao thế hệ
Tất cả trông vào ở cái NHÂN.*

HOA CỦA ĐẤT

*Khi chúng mình hôn nhau
Hai làn môi hoà nhập
Hai trái tim rạo rức
Ôi tình yêu ban đầu*

*Khi sóng tình dâng cao
Ta trao nhau tất cả
Em là đồng khô nẻ
Anh là trận mưa giông*

*Mưa rào rạt mênh mông
Đồng mở lòng đón nước
Mưa với đồng quân quít
Đất và nước giao hoà*

*Mãnh liệt và thiết tha
Như trào dâng thác đổ
Như tan biến vào nhau
Mưa tạnh đất tươi màu*

*Được nước nuôi mầm sống
Sẽ nảy lộc đâm chồi
Đồng sẽ dâng cho đời
Một mùa vui trĩu quả*

*Em ơi đời đẹp quá
Tình yêu của đôi ta
Cũng mãnh liệt giao hoà
Như của đất và nước*

Xuân 1995

TUỔI GIÀ

Tuổi già như giọt sương mai

Treo trên ngọn cỏ trải ngoài nắng xuân

Gửi hồn lớp cỏ xanh ngần

Mệnh mông là chốn hoá thân về trời

RỄ VÀ HOA

Anh muốn em là cả rễ, hoa

Đẹp cả trời quê, đẹp cảnh nhà

Rễ càng xuyên đất hoa càng thắm

Đôi đầu nhưng vẫn trọn tình ta.

QUA ĐỒNG

*Qua đồng ngả nón, rộn trong tim
Lúa chín trĩu bông mới mắt nhìn
Bồi hồi nghĩ lại vài năm trước
Lòng ta tràn ngập một niềm tin*

MÁI TÓC CUỘC ĐỜI

*Khi tóc còn lơ xờ
Ta là tờ giấy trắng
Chú cún vàng mèo đốm
Cũng trở nên bạn hiền*

*Khi mái tóc xanh đen
Trời xanh màu hy vọng
Như đại bàng tung cánh
Giữa trời rộng bao la*

*Khi tóc đã nở hoa
Giọt sương treo ngọn cỏ
Dưới nắng hồng rực rỡ
Sương nhả ngọc long lanh
Gửi hồn lại cỏ xanh
Hoá thân vào trời đất.*

KHUYẾN CON

*Nhân buổi khai trường, luận Học - Chơi
Khuyến con ham học chớ đua đòi
Những kẻ làm nên, khôn bởi học
Những phường ngu dốt, dại vì chơi*

*Chơi nơi đèn sách là chơi học
Học chôn bạc cờ, ấy học chơi
Muốn nên nghiệp lớn, thời chăm học
Học đề nên khôn, để giúp đời.*

1979

ĐỌC THƯ CON

*Mẹ dự thi hội giảng
Được trên thưởng cặp da
Mẹ mang cặp về nhà
Thưởng cho con học giỏi*

*Đêm nằm con nghĩ ngợi
Mong sao học giỏi hơn
Để rồi cũng được khen
Cũng được thưởng như mẹ..."*

*Cha đọc thư của bé
Thấy rộn vui trong lòng
Kỳ này quyết lập công
Gửi tặng con và vợ.*

ĐC 179

TAY MẸ

*Tay mẹ như có phép tiên
Đụng vào đất, đất lên mùa màng
Đụng vào gạo, gạo trắng xàng
Tay vung nắm tấm, nở đàn gà con*

*Môi khi mẹ vuốt má thơm
Em thấy sung sướng ngoan hơn mọi ngày
- Có gì lạ ở bàn tay ?
Mẹ cười: - ở vết chai này con ơi.*

TUỔI TRÉ

*Ơi lứa tuổi biết bao mơ mộng
Tuổi tràn đầy ước vọng cao xa
Tuổi rời non lớp biển bao la
Tuổi gây dựng nước nhà giàu mạnh*

*Khi chinh chiến buông cây cầm súng
Nơi chiến trường quyết chẳng chịu lui
Xông pha nơi bom đạn ngút trời
Dù máu chảy đầu rơi vẫn tiến.*

ĐC. 179

QUÀ CỦA BÉ

*Cháu cất tiếng chào đời
Đất trời bỗng rộn vui
Gà thôn dồn dập gáy
Chúng giục nhau trở dậy*

*Đón mừng cháu ra đời
Chúng đánh thức mọi người
Giục mặt trời dậy sớm
Cho cháu nắng hồng tươi*

*Chúng đánh thức trâu cau
Dậy cho bà mời khách
Giục gà mái đẻ trứng
Giục hoa trái chín thơm*

*Cháu cất tiếng chào đời
Là đất trời hừng sáng.*

6-1986

TÓC THẦY SỚM BẠC

*Mười bảy tuổi, tôi lên đường đánh Mỹ
Xa mái trường vừa tròn mười năm
Những đêm dài mê mải bước hành quân
Tôi lại nhớ lời thầy giáo cũ*

*"Đời bộ đội, một chuỗi dài gian khổ
Nhưng rất giàu thử thách vẻ vang..."
Và mỗi mùa chiến dịch rộn ràng
Tôi lại nhớ "Bình Ngô đại cáo"*

*Lời thầy giảng trở thành gió bão
Giội trong lòng lên tiếng hét xung phong*

*Đến hôm nay giặc đã đánh xong
Tôi trở lại trường xưa thăm thầy giáo cũ
Thầy đón tôi nụ cười rạng rỡ
Ồi nụ cười, vẫn đôn hậu như xưa*

Mười năm qua, những năm tháng không ngờ
Tôi mới lớn khôn mà tóc thấy đã bạc
Tôi lặng ngẫm, muốn hỏi từng sợi tóc
Sợi tóc nào bạc bởi vì tôi?

Sợi tóc nào bạc để bao người
Dũng cảm tự tin bước vào cuộc sống.

Nhìn mái tóc sớm nhuộm màu bụi phấn
Tôi thương thấy đã cặm cụi bao đêm
Chăm vở, soạn bài, nghiên cứu, học thêm
Vất tim óc cho hay từng lời giảng

Nên mái tóc sớm nở màu hoa nắng
Đóa hoa đời thấy tặng những đàn em
Ngẫm tóc thấy tim tôi bỗng thốt lên:
Ôi thấy giáo, suốt đời em yêu kính

Bởi có thấy trái tim em trong sáng
Bởi có thấy em khôn lớn hôm nay

20 - 11 - 1976

TUỔI GIÀ... MÀ VUI

*Tuổi già trông cháu coi nhà
Chăm nom vườn tược lợn gà sớm mai
Mỗi khi có nhạc trên đài
Ông nhảy, cháu nhảy, cười hoài với nhau*

*Ông cười rung cả chòm râu
Cháu cũng híp mắt ngoẹo đầu cười dai
Lát sau ông cháu mệt nhoài
Ông lại dắt cháu ra ngoài vườn rau*

*Bón chăm, nhổ cỏ, bắt sâu
Cho hàng cà tím bí bầu thêm xanh
Xong rồi ông cháu dạo quanh
Ngắm nhìn đủ đủ cam chanh béo tròn*

Tuổi già trông cháu làm vườn
 Vun trồng trái ngọt hoa thơm cho đời
 Nhìn cháu khoẻ mạnh vui tươi
 Hàng cây trĩu quả mà vui lòng già

Tôi về chén rượu khê khà
 Bảo ban con cháu việc nhà hôm sau
 Bà con ai lỡ cãi nhau
 Chông gậy tìm đến liệu câu giải hoà

Câu thơ chén rượu đậm đà
 Việc làng việc họ bạn già đôi câu
 Những mong làng xóm đẹp giàu
 Bà con ăn ở với nhau nghĩa tình

Việc làng việc xóm phân minh
 Khuyến con dạy cháu tận tình bảo ban
 Sống vì con cháu, dân làng
 Tuổi già thanh thản lạc quan yêu đời.

4. 1990

NGƯỜI ĐẸP QUÊ HƯƠNG

*Cây cầu duyên dáng bắc qua mương
Kìa ai gánh lúa đứng soi gương
Người, lúa đôi bên cùng khoe sắc
Càng ngắm sao lòng càng mến thương*

*Cò gái nam xưa nũng mẹ cha
Trời vừa xẩm tối đã sợ ma
Đêm nay dò dẫm trong khuya vắng
Đi dạy binh dân tận xóm xa*

1960

ÁNH ĐÈN KHUYA

*Đêm đêm bên ngọn đèn dầu
Cô ngồi thức suốt canh thâu miệt mài
Khi đọc sách, khi chấm bài
Khi soạn giáo án khi ngồi học thêm*

*Cô ngồi miệt mài cần chuyên
Đêm nào cũng vậy chẳng quên đêm nào
Trên trời muôn vạn ánh sao
Hỏi ánh sao nào bằng ánh đèn cô ?*

1963

LỬA DẦU

*Lửa dầu bùng sáng giữa biển Đông
Rộn rã tim ta rực sắc hồng
Ngọn lửa Bác soi từ Pắc Bó
Sáng lòng tổ quốc, rực non sông.*

MỪNG THỌ CỤ KHƯƠNG HỮU DỤNG

*Tám tư tóc đã bạc phơ
Vân chau chuốt những vân thơ cho đời
Từ muôn vạn đoá hoa tươi
Con ong hút nhụy cho đời mật hương*

*Với lòng kính phục yêu thương
Chân thành chúc cụ thọ trường an khang
Sống vui cùng với cháu con
Câu thơ chén rượu nước non tâm tình*

Xuân 1990

NGHE THƯ CÁC CỤ

*Nghe thư các cụ gần xa
Thấm sâu nghĩa nước đậm đà tình dân
Tuổi già lòng vẫn tươi xuân
Vẫn lo việc nước vẫn chăm việc nhà*

*Vẫn mong con cháu thuận hoà
Âm no hưng thịnh mãn mà tương thân
Kính mong các cụ xa gần
An khang trường thọ đồ dân cháu con*

*Quê hương tình nghĩa vẹn tròn
Góp phần xây dựng nước non đẹp giàu.*

ĐẤT NỞ HÒA

*Ngự trên gương nước một ngôi chùa
Như một đài sen nở trong mơ⁽¹⁾
Nhất trụ dựng nên cơ nghiệp Lý
Hai vai gánh vác một cơ đồ.*

⁽¹⁾ Vua Lý nằm mơ thấy Phật bà quan âm ngự trên một bông sen, nên cho xây dựng chùa Một Cột, giống như một bông sen.

LÊ TRIỀU THẾ SỰ

*Thế sự khôn phân lẽ chính tà
Rợn như cật nửa cửa thịt da
Người trung khoá miệng nơi triều chính
Kẻ nịnh lộng quyền chốn quan nha*

*Đại cáo bình Ngô chưa ráo mực
Đại thân Nguyễn Trãi đã oan gia
Chính sự muôn đời bao người hiều
Lười nịnh, thịt vua, bán nước nhà.*

LÀNG ĐẸP

*Vào làng thấy trẻ chau hoà
 Thanh niên tráng kiện người già thọ Khang
 Gái thời xinh đẹp đảm đang
 Công, dung, ngôn, hạnh giới giang mọi nhà ⁽¹⁾
 Trai thì tài trí xông pha
 Gánh vác việc nước việc nhà lo toan
 Xóm làng sạch đẹp Khang trang
 Nhà cao tôn dáng đình làng uy linh
 Cây đa toả bóng sân đình
 Tiếng chim hoà tiếng trẻ xinh vui cười
 Xuân về lễ hội vui tươi
 Trai thì vật vờ, gái thời múa ca.*

⁽¹⁾ Theo đạo Nho: Trai thời tam cương, ngũ thường

Gái thời Công, dung, ngôn, hạnh

Tam cương là: Trung với nước, hiếu với cha mẹ, nghĩa với thầy dạy

Ngũ thường là: Nhân, lễ, nghĩa, trí, tín.

*Nếp làng yêu trẻ kính già
Cương, thường, tu chỉnh mọi nhà con ngoan
Đường làng sạch đẹp phong quang
Ao vườn chuồng trại dềng hoàng chẳng chê
Mở mang dịch vụ ngành nghề
Sản xuất hoàng hoá thu về lợi cao
"Giảm nghèo, xoá đói" phong trào
Đẹp giàu hưng thịnh vươn cao ngành ngành
Làng nay mang dáng thị thành
Càng tôn đình miếu nổi danh, trường tồn
Cháu con khoẻ mạnh lớn khôn
Càng nâng dáng vóc tâm hồn ông cha.*

BÀI CA CHIẾN THẮNG

*Loa đài truyền tin
Sài Gòn giải phóng
Việt Nam toàn thắng
Giải phóng miền Nam*

*Sông núi rền vang
Đất trời náo nức
Tim ta rạo rức
Muốn nhảy muốn bay*

*Ôi, có mùa xuân nào vui bằng xuân nay
Trái tim ta mang cánh lửa
Bay khắp trăm miền tổ quốc chúng ta
Từ đại dương hải đảo bao la*

*Đến mọi xóm thôn bản làng heo hút
Hoà cùng với trái tim cô bác
Ca ngợi trăm lần tổ quốc chúng ta
Ôi Việt nam: đất nước "Máu và Hoa"*

*Đã quét sạch loài quỷ dữ
Từ buổi ấu thơ cậu bé làng Gióng nhỏ
Đã nhổ tre ngà quật nát giặc Ân
Sức mạnh bốn ngàn năm nhân gấp vạn lần*

*Giáng xuống đầu Mỹ - Ngụy
Hôm nay
Trong chiến dịch Hồ Chí Minh lịch sử
Có Bác Hồ và muôn lớp cha ông
Cùng cháu con điệp điệp trùng trùng*

Niêu Thạch Sanh đã nở bùng cơm trắng
Muôn toà nhà cao vút đẹp trời xanh
Những con đường đua nhau rộng thênh thang
Thành phố đông vui, xóm làng trù phú

Lũ phản động mưu toan lật đổ
Đã theo nhau vào ngục trại giam
Và nhiều tên tham những lưu manh
Đã cúi mặt trước vành móng ngựa

Sơ với bạn ta còn nghèo khó
Còn lăm điều trần trở bản khoán
Nhưng rõ ràng ta đã tiến nhanh
Hoa chiến thắng đang bùng bùng nở

Hồn dân tộc sáng soi thời mở cửa
Đất nước vua Hùng thức dậy mọi tiềm năng

30.4.1995

LINH TỪ

*Con chưa được một lần gặp Bác
Con biết rằng là lỗi của con
Để hôm nay mái đầu nhuộm bạc
Con thấy mình bứt dứt trong tim*

*Con không lập đền thờ Bác
Nhưng lòng con là một linh từ
Con tôn lập từ ngày Bác mất
Để ngày đêm cung kính phụng thờ*

*Khi con sắp lạc đường lỡ bước
Con giật mình, sợ Bác không yên
Khi con làm được nhiều việc tốt
Thấy Bác cười, âu yếm ngợi khen*

*Mỗi khi gặp gian nan gặp khúc
Bác hiện về như một vị tiên
Cứ mỗi lần âm thầm khẩn Bác
Con thấy mình trong sáng hơn lên*

*Trước cám dỗ, gian nan khúc ngoặt
Con trung thành dũng cảm tự tin*

*Ngày ngày con thấp nén hương thơm
Trong tim nhỏ: Kính dâng lên Bác.*

2.9.1996

THĂM PẮC BÓ

*Xe lượn quanh sườn núi
Núi tiếp núi vòng quanh
Mặt trời treo cuối dốc
Xe chồm trong mây xanh
Trên đường về Pắc Bó
Lòng ta nhẹ thênh thênh.*

*Tới thăm Pắc Bó một chiều đông
Rộn rã tim ta rục sặc hồng
Đây núi Lê Nin, kia núi Mác
Như dòng sữa mẹ, chí cha ông*

*Một bàn đá nhỏ chông chênh
Bên dòng suối biếc dưới tầng lá xanh
Bác ngồi viết ánh bình minh
Soi đường cho đất nước mình tiến lên*

*Suối Lê Nin từ trong núi Mác
Tuôn chảy đều không phút nào ngơi
Nước xanh ánh thép sáng ngời
Như dòng sữa mẹ muôn đời con thơ
Suối mang nghĩa mẹ tình cha
Lòng dân ơn Bác như là suối trong.*

NÔNG THÁN

*Trời đất đổi thay thật khôn lường
 Chẳng lành, chẳng thuận rệt, tai ương
 Đang khi gieo cấy, đồng khô hạn
 Giữa mùa gặt hái trời mưa tuôn*

*Cây chưa bén chân, sâu đã phá
 Phơi chưa khô hạt chuột lại nhòm
 Mưa nắng thất thường, sâu bọ làm
 Nhà nông vất vả cứ quay tròn.*

LẠC CẦM

Tặng nhà giáo - Nhạc sỹ Mác Tuyên

*Ba mươi năm nghiên cứu
Mười lăm lần đổi thay
Mãi cho tới hôm nay
Lạc cầm mới ra mắt*

*Ôi lặng ngắm lạc cầm - toà lâu đài nghệ thuật
Tôi thấy hình Tổ quốc bốn ngàn năm
Thấy tổ tiên luyện quặng nung đồng
Rèn ngựa sắt đúc trống đồng Ngọc Lũ*

*Thấy Loa thành uy nghiêm, kẻ thù khiếp sợ
Chiến lũy Ba Đình sừng sững giữa đồng chiêm
Thấy nổ thân, tên lửa dôi tìm
Bây giấc giữ cho trời yên biển lặng*

*Thấy chim lạc vườn mình soãi cánh
Mái đình cong, hồ phục rồng châu
Hội đua thuyền cuộn sóng xô xao
Viễn vọng kính ngắm bầu trời xanh thẳm*

Lạc cầm đó

*Tôi ngậy ngất đắm chìm trong âm sắc
Có tiếng đàn bầu, đàn tranh dịu ngọt
Có tiếng khèn, sáo, nhị, công chiêng*

*Có tiếng trống châu, bộ gõ, phách sênh
Tiếng suối nước nô đùa trong hốc đá ...
Tôi thấy như cánh cò bay lả
Giữa dánh chiều trong sóng lúa mênh mang*

*Thấy những liên anh, liên chị hội Lim
Vũ hội Tây Nguyên, múa khèn xoè Thái
Thấy tiếng châu văn, câu hò mái đậy
Nhịp quân hành và khúc tình ca*

*Giản dị khiêm nhường và rất cao xa
Đưa dân tộc ngang tầm thời đại
Tôi tự hỏi: Lạc cầm ơi có phải
Con cháu vua Hùng thức dậy những tiềm năng
Của thời kỳ đổi mới đó chăng ?*

8.12.1995

TÔI YÊU

*Tôi yêu các cháu thiếu niên
Hồn nhiên học giỏi lại siêng việc nhà
Kính yêu cha mẹ ông bà
Kính thầy yêu quý gần xa bạn hiền
Giúp người già cả tận tâm tận
Thật thà kỷ luật thường xuyên gọn gàng
Quý yêu trường lớp xóm làng
Vườn trường đẹp đẽ xanh làng thẳng ngay
Làm việc tốt, nói lời hay
Thông minh khoẻ đẹp, thơ ngây yêu đời.*

1995

BÀ LÀ HOA HẬU

*Bà là hoa hậu của tôi
Bởi bà đã sống một đời thủy chung
Những năm khói lửa mịt mù
Bà đã thay chồng phụng dưỡng mẹ cha
Tổ tiên thờ phụng phong gia
Anh em bà sống chan hoà sớm hôm
Chăm lo dạy dỗ các con
Giờ đây chúng đã lớn khôn nên người
Nay bà tóc bạc da mồi
Tôi càng yêu quý hơn thời trẻ trung
Bởi bà đẹp đạo vợ chồng
Đẹp tình hiếu thảo, đẹp lòng vợ con
Giữ gìn nề nếp giống vẹn tròn
Bà là hoa hậu của con của chồng.*

MỤC LỤC

Cây	5
Lúa	6
Hoa của đất	7
Tuổi già	9
Rễ và hoa	10
Hoa	11
Qua đồng	12
Mái tóc cuộc đời	13
Khuyên con	14
Đọc thư con	15
Tay mẹ	16
Tuổi thơ	17
Quà của bé	18
Con đường quê hương	19
Tóc thầy sớm bạc	20
Tuổi già mà vui	22
Người đẹp quê hương	24
ánh đèn khuya	25
Lửa dầu	26
Mừng thọ cụ Khương Hữu Dụng	27
Nghe thư các cụ	28
Đất nở hoa	29
Lê triều thế sự	30
Làng đẹp	31
Bài ca chiến thắng	33
Linh từ	37
Thăm Pắc Bó	39
Nông Thân	41
Lạc cảm	42
Tôi yêu	45
Bà là hoa hậu	46
Mục lục	47